

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

passeret, og fra Nævnets Side blev der paa ethvert Punkt givet fuld Tilslutning til de Betragtninger, som jeg ovenfor har fremført, derunder ogsaa Omlægningen af Isbrydningsvæsenets Ledelse, saaledes som det skete.

Ved mine Forhandlinger med Isbrydningsnævnet anmodede jeg dette om, saa snart Isvanskelighederne er overstaaet, at ville gaa i Gang med en samlet Overvejelse af hele Spørgsmaalet om Isbrydningsvæsenets Organisation og Arbejde, for at Forholdene kan tilrettelægges saaledes for Fremtiden, at man undgaar de hidtidige Svagheder, og det er Tanken, at Isbrydningsnævnet hurtigst muligt vil gaa i Gang med dette Arbejde og i Forbindelse hermed naturligvis ogsaa behandle Spørgsmaalet om Isbrydningen paa Limfjorden og om Tilvejebringelse af en ny Isbryder i Stedet for „Stærkodder“. Der er endvidere fuld Enighed i Isbrydningsnævnet om, at Isbrydningsnævnet fremtidig skal benyttes som fast raadgivende Organ i Istjenesten saavel med Hensyn til Istjenestens Beredskab som med Hensyn til Gennemførelsen af Tjenesten under vanskelige Isforhold.

Jeg haaber hermed at have gjort fyldestgørende Rede for de Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Westermann har rejst over for mig, og for, at der dels allerede er, dels vil blive gjort, hvad der kan gøres for at raade Bod paa den Svaghed, Erfaringen har vist Istjenesten har lidt under.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Den ærede Forespørger fremsatte i de Udtalelser, hvormed han motiverede Forespørgselen, en Kritik af Statsbanernes Ledelse af Storebæltsoverfarten under Isperioden. Jeg skal paa denne Foranledning gøre Rede for Statsbanernes Forhold, fordi jeg selvfølgelig er enig i, at Storebæltsoverfarten er af overordentlig Betydning for Samfærdselen her i Landet, og at der derfor bør gøres alt muligt for at sikre denne Forbindelse over Bæltet.

Efter den store Isvinter 1928—29, da Isforholdene medførte en langvarig Lamelse af Færgefarten over Store Bælt og til Tider en fuldkommen Indstilling af Sejladsen, blev det overvejet at søge Bevilling til en kraftig Isbryder til Statsbanerne til

Anvendelse under saadanne Forhold, som vi havde i 1928—29 og tidligere havde haft i 1922—23. Der blev indledet Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og Søfartsministeriet, og man traf en Ordning som omtalt af den højtærede Handelsminister, hvorefter der søgtes Bevilling til Anskaffelse af en kraftig Isbryder til Statsisbrydningsvæsenet under Søfartsministeriet og blev indgaaet en kontraktmæssig Overenskomst mellem dette Ministerium og Statsbanerne, hvorefter Statsbanerne kunde forlange Assistance af Statsisbrydningsvæsenet, naar Statsbanerne ikke ved egne Midler kunde opretholde Driften af Overfarten.

Det var tillige en udtrykkelig Forudsætning, at Statsbanerne af Hensyn til den øvrige Skibsfart og Samarbejdet mellem den danske og svenske Regering angaaende Isbrydningstjeneste først maatte rette en saadan Henvendelse, naar og saa længe Forholdene ved den paagældende Overfart gjorde det nødvendigt at anvende kraftigere Materiel, end Statsbanerne selv raadede over. Man har inden for Statsbanerne følt sig forpligtet til i størst mulig Udstrækning at undgaa at lægge Beslag paa Statens Isbrydere under Forhold, hvor der fra Søfartens Side i øvrigt stilledes de største Krav til Statens Assistance rundt om i Farvandedene.

Derfor blev der ogsaa allerede i 1929 truffet Foranstaltninger til, at Maskinen i Statsbanernes Isbryderfærge, den, der nu hedder „Fenris“, blev forstærket fra 800 til 1600 Hestekræfter. Det var en Foranstaltning, som i indeværende Isperiode har vist sig hensigtsmæssig. Det maa saaledes fremhæves, at baade denne Færge og Motorfærgen „Freja“ har kunnet bevare deres Bevægelsesfrihed i Isen og har kunnet yde god Tjeneste bl. a. ved at befordre rejsende fra de Færger, der sad fast i Isen, ind til Nyborg, selv om de under de ugunstige Vejrforhold — vedholdende Østenstorm og stærk Strøm — ikke har kunnet hindre, at de store Færger i kortere eller længere Tidsrum sad fast i Isen og kom i Drift med denne.

Angaaende Storebæltsoverfarten skal jeg bemærke, at der ikke, som af den ærede Forespørger nævnt, først den 1. Februar er rettet Henvendelse til Statens Isbrydningsvæsen om Assistance, men allerede Søndag Formiddag den 31. Januar, og det har sin naturlige For-